



## Kapitola druhá: ABRAHAM

לְאוֹר יוֹם וְלַח שֶׁךְ קָרָא לְיִקְהָ וַיֵּד  
וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵל

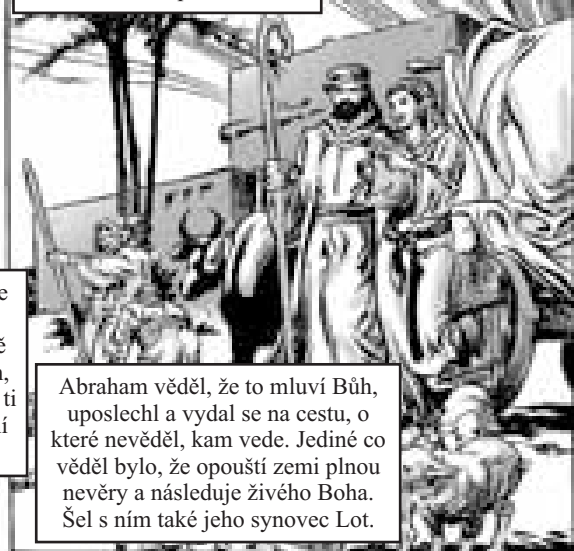
Muž jménem Abraham byl jediný, který nevěřil, že modly jsou bohové. Věděl, že Bůh je Stvořitel a nemůže být uctíván skrze modly.



Bůh řekl Abrahamovi: „Odejdi ze své země a ze svého rodiště do země, kterou ti ukážu. Učiním tě velkým národem, požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré národy na zemi.”

Je Abraham tím slíbeným synem, který překoná hříchy a smrt?

Přibližně 1921 před Kristem



Abraham věděl, že to mluví Bůh, uposlechl a vydal se na cestu, o které nevěděl, kam vede. Jediné co věděl bylo, že opouští zemi plnou nevěry a následuje živého Boha. Šel s ním také jeho synovec Lot.

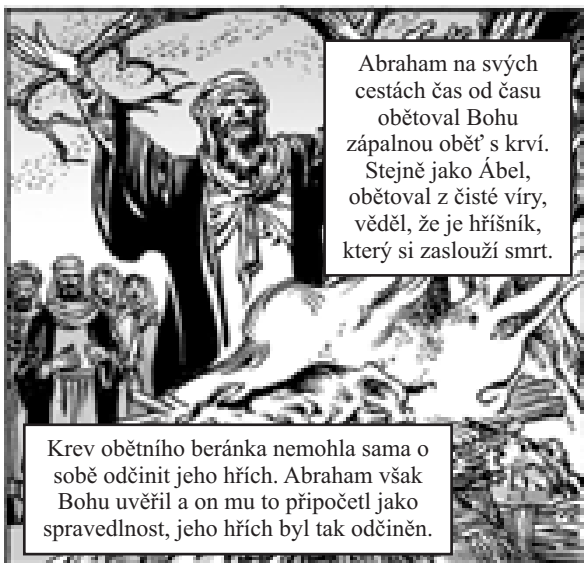
Přišli do země Kananejské, kde se usadil Chámův syn. Dnes se toto místo nazývá Palestina. Bůh k němu promluvil:

Abrahame, tuto zemi dám tvému potomstvu. Tvoje rodina se bude během let stále rozrůstat. Jako není možné spočítat hvězdy, tak nebude možné spočítat tvoje potomky.

Sáro, Bůh mi řekl, že se přece po všech těch letech dočkáme potomka.

Však víš, že jsem neplodná a navíc jsem ve věku, kdy už děti mít nemůžu.

Bůh řekl a tak se i stane.



Abraham na svých cestách čas od času obětoval Bohu zápalnou oběť s krví. Stejně jako Ábel, obětoval z čisté víry, věděl, že je hříšník, který si zaslouží smrt.

Krev obětního beránka nemohla sama o sobě odčinit jeho hřích. Abraham však Bohu uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost, jeho hřích byl tak odčiněn.



O deset let později

Abrahame, deset let uplynulo a stále ještě nemáme potomka. Už jsme oba staří, je mi 75 a tobě 85 let. Jsi si jistý, že to byl hlas Boží?



Vím, že to byl Bůh, kdo se mnou mluvil. Nerozumím, proč musíme tak dlouho čekat. Bůh řekl, že se stanu otcem velkého národa. Jsme oba staří a ty jsi neplodná a jediné, co máme, je stádo ovcí.



Nic se neboj, Abrahame. Já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.

Co mi chceš dát? Jsem stále bezdětný.

Narodí se vám syn.



Věřím, že se stane, jak říkáš.

Podívej se na oblohu a zkus spočítat hvězdy. Jako není možné je spočítat, tak nebude možné spočítat ani tvoje potomky.

Protože jsi mi uvěřil, připočtu ti to jako spravedlnost. Buď si jistý, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která není jejich, budou tam otročit a budou tam pokořováni po čtyřista let. Poté ztrestám národ, jemuž budou otročit a tví potomci odejdou s velkým jméním. Vráť se sem zpět a osídli toto území.





Abrahamovi bylo 86 let, když se Izmael narodil. Abraham došel do věku, kdy už nemohl fyzicky zplodit potomka. Je Izmael Abrahamovým slíbeným synem? Bůh přece řekl, že to bude jeho žena Sára, kdo mu porodí syna.



Jak může Bůh dodržet slib, když jsou oba příliš staří na to, aby mohli mít potomky?

Když bylo Izmaelovi 13 let a Abrahamovi 99 let, Bůh k němu znovu promluvil.

**Já jsem Bůh všemohoucí, konej vše tak, jak ti říkám a buď bezúhonný. Jak jsem slíbil, převelice tě rozmnožím a staneš se praotcem všech národů. S tebou a tvými potomky uzavřu smlouvu.**

**Tobě a tvému potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi Kananejskou. Sára ti porodí syna, který se stane hlavou mnoha národů**

Ha, ha, ha. Cožpak se může narodit syn stoletému? A bude Sára rodit v devadesáti? Ať je Izmael tím slíbeným synem!

**Ne, bude to tak, jak jsem již řekl. Svoji smlouvu uzavřu se synem, kterého ti tvá žena Sára porodí příštího roku v tomto čase.**

Je to vůbec možné? Ovšem, že je! Bůh, který stvořil člověka, zajisté dokáže obnovit plodnost i u těl tak starých jako ta naše. Zajisté! Bůh to dokáže!



O pár dní později přišli navštívit Abrahama tři muži. Nebyli ani z daleka ani místní. Na pohled byli statní, sebevědomí a moudří věkem.

Abraham je z povzdálí sledoval. Zdáli se mu jiní, nevěděl však, že nejsou z tohoto světa.



Dva z mužů byli andělé a ten třetí byl samotný Bůh v podobě anděla, aby mohl jeho ústy s Abrahamem mluvit. Jakmile je Abraham spatřil, vyběhl jim vstříc.



Abrahame, tvá žena Sára bude mít syna.

Ha-ha-ha

Jak se mi může dostat rozkoše, když jsem tak sešlá věkem? I Abraham je stařec.

Proč se Sára směje, když Bůh říká, že bude mít syna?

Nesmála jsem se.

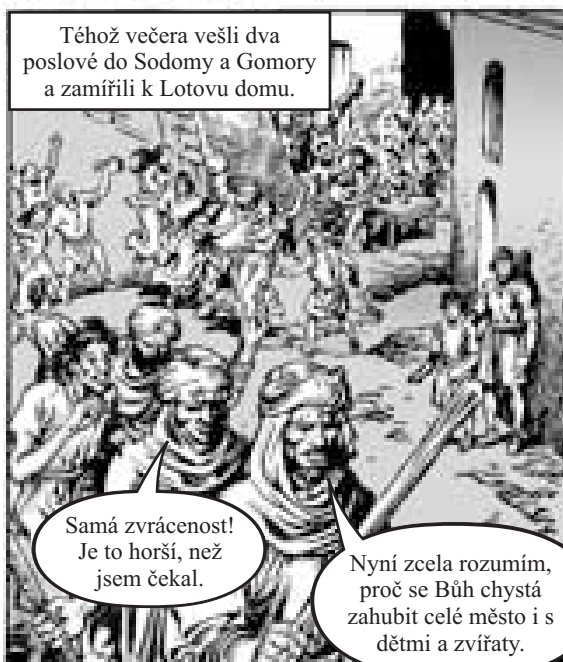
Ale ano, směla ses, protože nevěříš Bohu. Je snad pro Boha něco nemožné? V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna.

Křik ze Sodomy a Gomory je silný a jejich hřích je těžký. Hodlám zahubit všechny živé duše – muže, ženy a děti.

Mám Abrahamovi zamlčet, co hodlám učinit? Abraham se stane praotcem velkého národa a bude přikazovat svým synům a všem, kteří přijdou po něm, aby dbali na Boha a jeho zákony.

Ano, měl by znát pravdu.

Tam žije můj synovec Lot s rodinou!







Neohlížejte se!

ÁÁÁÁÁCH!



Ale ne! Otče, matka neposlechla a ohlédla se a proměnila se v solný sloup.

Neohlížej se a pokračuj v cestě!

Toho dne byla zničena Sodoma a Gomora a vše živé zahynulo. Bůh je spravedlivý a nenávidí hřích, zejména obcování mužů s muži a žen s ženami. Nejhavnější ze všech hříchů je obcování s dětmi.

Po potopě Bůh slíbil, že znovu zemi potopou nezničí, o ohni a síře však tento slib neučinil, neboť tak bude země zničena. Smrt je odplatou za hřích: fyzická smrt a věčná smrt v jezeře, kde hoří oheň a síra. Bůh se slitoval a Lotu před zkázou zachránil. Lotova žena na svou neposlušnost doplatila. Bůh svá varování myslí vážně.

Jsem tak rád, že byl Bůh k tobě milostivý a zachránil tě před jistou smrtí. Bůh nenávidí hřích a zvrácenost; od takových lidí se musíš držet stranou.

Je nám moc líto, že tvoje žena zahynula. Co budeš dělat dál?

Nějak to budeme muset zvládnout.

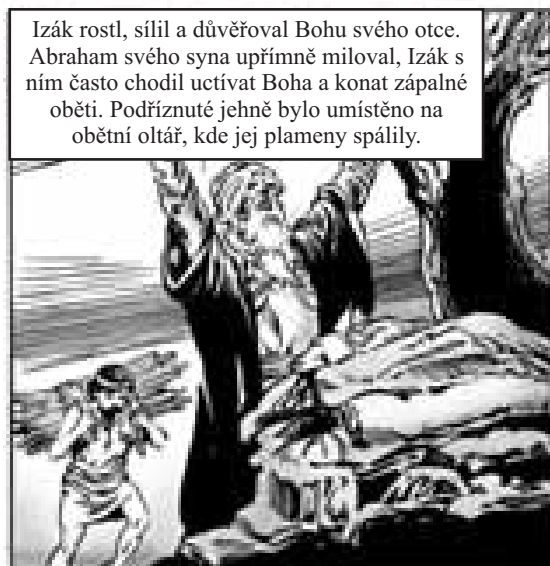
Lot odešel se svými dvěma dcerami a Bůh i nadále žehnal Abrahamovi.

Odplatou za hřích je smrt. Výjimky neexistují.



Bůh řekl Abrahamovi: „Sára má pravdu, poslechni jí a pošli Hagar a jejího syna pryč z domu. Izmael se nestane dědicem spolu s Izákem. Netrap se pro toho chlapce, postarám se o něj. Učiním také národ ze syna otrokyně, neboť i on je tvým potomkem. Slíbený Spasitel, který porazí Satana, však vzejde z Izákova rodu.”







Cesta tam trvá tři dny, asi za týden bychom měli být zpátky.

Opatrujte se! Budu se za vás modlit.



O tři dny později.

Otče, blížíme se k té hoře, do setmění bychom tam měli dorazit.

Ano, to je ta hora, vzdáme na ní poctu Bohu a pak se vrátíme zpět.



Otče, neseme oheň a dříví, kde však je beránek k zápalné oběti?

Izáku, pamatuješ si, jak jsem ti řekl, že se mnou mluvil Bůh a řekl mi, že se mi narodí syn? Víš také, že já a tvoje matka jsme oba byli ve věku, kdy jsme nemohli mít děti, a přece jsi se narodil. Bůh ke mně znovu promluvil.



Tentokrát si Bůh zvolil tebe za obětního beránka.

Mě? Otče, jsi si jistý?



Bůh přece řekl, že se stanu praotcem velkého národa a že budu mít tolik dětí jako je na nebi hvězd. Co se stane s Božím slibem, když teď zemřu?

Je to vůbec možné?

Otče, nedá se nic jiného dělat, musíme Boha poslechnout.

Co Bůh slíbí, to splní. Řekl, že budeš praotcem velkého národa, tak se i stane.

To nevím, třeba tě vzkřísí z mrtvých.

I přesto, že Abraham věděl, že plní Boží příkaz, musel být hluboce zarmoucen; jeho ruce se zajisté třásly, když vztáhl ruku po obětním noži.



Svázal svého syna do kozelce a položil ho na oltář; zvedl ruku, aby uchopil obětní nůž a podřízl svému synovi hrdlo.

S modlitbou k Bohu se chystal podříznout Izákovi hrdlo, když v tom uslyšel z nebe hlas.



Abrahame!  
Abrahame!  
Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej!



Právě teď jsem poznal, že mi plně důvěřuješ, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.

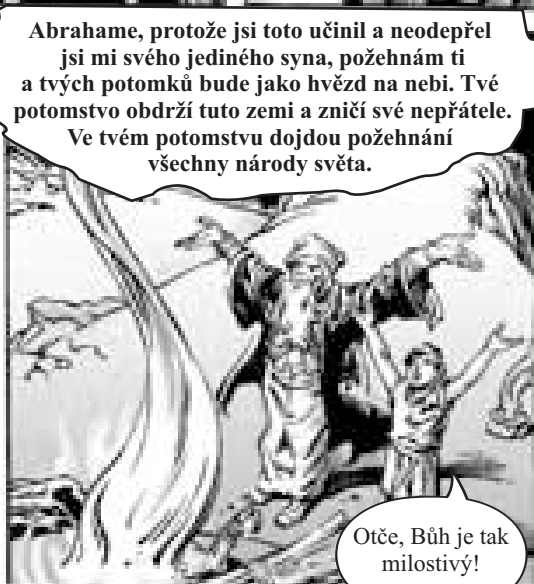


Abraham se rozhlédl a uviděl berana, který uvízl svými rohy v houští.



Podívej, otče! Bůh namísto mne seslal tohoto berana k zápalné oběti.

Abrahame, protože jsi toto učinil a neodepřel jsi mi svého jediného syna, požehnám ti a tvých potomků bude jako hvězd na nebi. Tvé potomstvo obdrží tuto zemi a zničí své nepřátele. Ve tvém potomstvu dojdou požehnání všechny národy světa.



Otče, Bůh je tak milostivý!



Abraham měl dva syny – Izmaela a Izáka. Izák byl zaslíbeným synem. Izák měl syna Jákoba, jehož jméno bylo později změněno na Izrael. Jákob měl 12 synů, kteří se odebrali do Egypta, kde se stali otroky (1706 před Kristem).

Z dvanácti Jákovových synů vzniklo 12 izraelských kmenů.

Izmael měl 12 potomků, ze kterých vznikl arabský národ.

Izmael

Abraham

Izák

Jákob